

Tekinsizin Sokaklarında Yalnız Bir Kız: Ölümün Vijilantist Doğası

A Lonely Girl in the Streets of Uncanny: Vigilantist Nature of the Death

Hacı Bayram KARAKURT

ORCID: 0000-0002-0158-6002

DOI: 10.5281/zenodo.18010201

ÖZET

Bu çalışmada Ana Lily Amirpour'un "Gece Yarısı Sokakta Tek Başına Bir Kız" (A Girl Walks Home Alone at Night, 2014) filmi kapsamında, noir ve post-apokaliptik sinemanın geniş skalalı karakterizasyonu üzerinde "ölüm" ve "tekinsiz" periferindeki öğelerin izleri ve yansımaları incelenmektedir. Kılavuz olarak Freud'dan hareketle zaman içerisinde "önceden güvenli olan, ama artık tehlikeli hâle gelen yer, nesne veya duygu" anlamına evrilen "tekinsiz" ve "adaletin olmadığı yerde kendi adaletini sağlamak" anlamına gelen "vijilantizm" kavramları kullanılmaktadır. Bağlamsal örüntü; zamansallığı olmayan bir kurmacanın içerisinde, birbiriyle çatışma hâlinde olan iki şehrin ve topluluğun güvensiz ilişkileri ve bunun sonucunda başkahramanların yeni bir arayış içerisine girmesidir. Korku kültürü ve tedirginliğin hâkim olduğu anlatıda yönetmen, erkek egemen toplumlarda kadını ön plana çıkararak adaleti sağlamaya çalışır ve metodolojik olarak içsel iyi-kötü dualitesini kullanır.

Anahtar Kelimeler: Ana Lily Amirpour, Tekinsiz, Ölüm, Vijilantizm.

ABSTRACT

In this study, within the scope of Ana Lily Amirpour's movie *A Girl Walks Home Alone at Night* (2014), the traces and reflections of the elements in the periphery of "death" and "uncanny" are searched on the large scale characterization of noir and post-apocalyptic cinema. The term "uncanny" which is in time evolved into the meaning "the place, object or feeling was formerly safe, but now becomes dangerous" with reference to Freud and "vigilantism" means "to take justice into your own hands, where justice does not exist" are used as a guide. Contextual pattern is, insecure relationship of two cities and communities in conflict with each others in a fiction without temporality and as a result of this, protagonists' try for a new pursuit. In the narrative, which culture of fear and uneasiness rule over, the director makes an effort to secure the justice featuring the woman in male-dominant societies and methodologically uses the inner duality of good-bad (evil).

Keywords: Ana Lily Amirpour, Uncanny, Death, Vigilantism.

İlgili Yazar: Hacı Bayram KARAKURT

Ünvan: Araştırma Görevlisi

Kurum Bilgileri: Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Yabancı Diller Bölümü.

(Doktora Öğrencisi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Halkbilimi Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye)

Başvuru Tarihi/Received: 11.11.2025

Kabul Tarihi/Accepted: 01.12.2025

Giriş

Bu çalışmada, İran asıllı Amerikalı yönetmen Ana Lily Amirpour'un uzun metrajlı filmi üzerinden insanlar için güvensiz olan, kötü olan ve korku salan kişiye, yere ve ruh haline dair sekans analizlerine yer verilmektedir. Genç ve aykırı yönetmen Amirpour, çağdaş İran sinemasına 2014 yapımı Batılı vampir filmiyle yeni bir soluk getirmiştir. Konservatif toplum eleştirisi niteliğindeki film ezber bozan, fantastik bir balad ambiyansındadır. Zengin, fakir her hane televizyonunda sürekli olarak dönen yayın, kadınların kocalarına itaat etmeleri gerektiğini, onlarsız bir hiç olacaklarını vurgular. Bu durum Rusların Korkunç İvan zamanındaki “domostroy” (ev idaresi ve aile düzeni bildirisi) uygulamasına benzer. Sokaklar erkeklerindir; boğazında sex yazan dövmesiyle bir uyuşturucu taciri, kendisine uyuşturucu satın alması için oğluna sürekli baskı yapan ama bir yandan da evin reisi rolünde bir baba ve hangar kapılarında fallik grafitiler mevcut sistemi sembolize ederler. Bu sistem “Şehr-i Bet”tir (Kötü Şehir). Diğer tarafta ise zengin ve açık görüşlü insanların yaşadığı “Elit Şehir” vardır. Kötü şehirdeki kötü gidişe dur diyecek vampir kız ise iyi-kötü mahkemesiyle gecelerde yargı dağıtmaktadır. Persepolis (2007) filminin illüstrasyonunu andıran görselde vampir kız türbanını dinî amaçtan ziyade bir süper kahraman pelerini olarak kullanır. Siyah-beyaz çekilen film klasik noir film özellikleri taşır. Hayat genelde sokakta geçmektedir. Birçok farklı karakter vardır (seks işçisi, trans birey, öksüz çocuk vb.). Gündüz de gece gibi tekinsizdir. Modernitenin olumsuz getirisi ise bir leitmotif olarak fabrika bacası ve petrol çıkarma kuleleri üzerinden yansıtılır.

1. Tekinsiz, Ölüm ve Vijilantizm

“Tekinsiz” kavramı, psikiyatr Ernst Jentsch'in “Tekinsizin Psikolojisi Üzerine” (Zur Psychologie des Unheimlichen, 1906) başlıklı makalesine dayanır. Burada tekinsiz “entelektüel belirsizlik” olarak nitelenirken, Freud 1919 yılında kaleme aldığı “Tekinsiz” (Unheimlich) başlıklı makalesinde bu duruma eleştirel yaklaşarak kavramın tanımını genişletir (Ümer, 2018: 55). Günümüzde algılanması gereken haliyle; daha önceden güven veren bir olgunun veya duygunun çeşitli değişkenlerden dolayı artık tehdit edici hale gelmesi durumudur. Şüphe ve tekinsize olan karşı konulmaz ilginin insan yaratılışından ve doğasından kaynaklandığı öne sürülebilir. Eco, bu noktayı destekler şekilde; belirli bir hakikate işaret eden göstergenin bir başka hakikatin semiyotiği olabilirliği ihtimalinden kaynaklanan şüphenin, yorumcu için bir hak olduğunu savunur (Eco, 2003: 57).

Tekinsizin diğer taraftan anksiyete (kaygı bozukluğu) ve korkudan beslendiğini söylemek de mümkündür. Freud'a göre anksiyete; belirsiz bir durumdan kaynaklı endişe odaklanması ve krizidir, korku ise belirgin bir tehdit unsuruna karşı gösterilen duygusal bir tepkidir; neden ortaya çıkınca kaygı da yerini korkuya bırakır (Le Gall, 2012: 55). Modernite ve korku kavramları göz önüne getirildiğinde, bu konuda önemli kuramsal çalışmalar yapan akademisyen Frank Furedi'nin “korku kültürü” deyimine değinmekte fayda vardır. Ona göre; korku ve tedirginlik içerisindeki bir topluluk, zarar görme riskini tam anlamıyla yok edemese de, riskli varsaydığı her bileşeni tahakküm altına alır (Furedi, 2001: 24). Bu paranoyanın altında bilmenin imkânsızlığı, yabancılarla dolu bir dünyada tacizin normalleşmesi ve bir döngü halini alması, kontrol duygusunun azalması ve tüm bunlar karşısında insanın çaresizliği gibi parametreler yatar.

Elisabeth Kübler-Ross ölümü; asırlardır süregelen, hâlen yüzleşilmesi ve kabul edilmesi oldukça güç olan, korkutucu, öte yandan acı ve öfke uyandırıcı bir fenomen olarak açılar. Ölüm kaçınılmaz bir sonudur. Öncesi, esnası, sonrası ile başlı başına kompleks bir başa geliş biçimidir. Ruhsuz (yakınlarıyla onca yaşanmışlıksız) beden, ölmemişlere soğuk ama duygu patlatan bir nesne olarak geçici miras kalır. Bu noktada folklor ve etnografinin ilgi alanı olarak kültürlerle göre değişiklik gösteren bir dolu geçiş ritüeli yapılır. Ölü bireyin bir çöp olarak kabul edildiği, doğal seleksiyonun bir parçası olarak düşünülerek akbabalara yem edildiği, hâlâ içerisinde bir ruh barındırdığına inanılarak kendisiyle birlikte yaşamaya devam edildiği örnekler mevcuttur. Elbette anlatının öze dönüş versiyonunda gömülme seçeneği bize en yakındır (Kübler-Ross, 2010: 14-18).

İnanç sistemlerine göre yaratılış miti değişkenlik gösterebilir. Kimi topraktan, kimi maymundan, kimi de başka bir hayat veya dünyadan geldiğine inanır. Ama kesin olan tek gerçek ölümdür. Vladimir Jankelevitch ölümü düşündüğü çalışmasında; ölümün yaşamı sınırlandıran ve engelleyen bir olgu olduğunu, aynı zamanda insanı insan yapan şeyin de yine ölüm olduğunu vurgular (Jankelevitch, 2012: 16). Kimse ölmek istemez, en azından yakın zamanda. Çünkü kimse tam anlamıyla ölüme hazır olamaz. Geç ölüm yoktur. Bir nefes bir ömre bedeldir. Ölüm sonrası hakkında bildiklerimiz de duyduklarımız ve inandıklarımızdan ibarettir. Bunca belirsizlikte bulanıklaşan sınırlar içerisinde insanı ölümden eceli korur, öldüren de eceldir. Yaşamak öldürür.

İnsanı klişeler de öldürebilir. O yüzden şimdi vijilantizme bir göz atalım. Kavram; “tetikte”, “gözlemleyen” anlamına gelen “vigil” kökeninden türemiştir. Konvansiyonel devlet anlayışından moderniteye geçiş sürecinde gündeme gelen bir yaklaşımdır. Sebebi otorite boşluğudur. Bu noktada tehlikeli bir yol ayrımı söz konusudur. Uygulayıcıları arasında; legal kanalda sivil toplum örgütleri vb. kuruluşlar olabilirken, illegal cenahta kişisel veya örgütsel bağlamda yeraltı yapılanmaları gün yüzüne çıkabilir (Can, 2021: 130-131). Sokak jargonunda “semt abiliği”, “toplum bekçiliği”, “üzerine vazife edinmek” gibi düşünülebilir. Belirli kodları ve motivasyonları olan ve doğrultuda mücadele veren kişi veya kişiler. Bir yanda İsrail’den mazlum Filistinlilerin hesabını sormak isteyen bir grup, bir yanda kendi kanunları gereği insan öldüren bir seri katil. Böylesi bir makas açıklığından bahsediyoruz.

2. Gece-Gündüz, Vampir-İnsan, Kötü Şehir-Elit Şehir Etkileşimi ve Huzursuzluğun Anatomisi

“Gece yarısı evine tek başına yürüyen bir kız” düşünüldüğünde, hele ki İran gibi bir coğrafyada, sıkıntı büyüktür. Aslında fact olarak hiçbir sorun yoktur, sorun zihniyettedir. Uzun zamandır farklı inançları etkisi altına alan ve önemli bir toplumsal sorun hâline gelen aşkinci mantalite ve yaptırımları özellikle toplumsal cinsiyet eşitsizliğine neden olmuştur. Bunun temelinde yaratılış odaklı anatomik eşitsizliğin ve günümüze kadar olumsuz anlamda birikerek gelen gündelik rol paylaşımının olduğu söylenebilir. Gece olgusu da kadının erkek karşısındaki ikincil durumuna benzer şekilde, gündüzün karşısında kötücül (gecenin şerri gündüzün hayrı) bir konuma sahiptir. Kimse Yaratıcı’ya kadın cinsiyetini yakıştırmaz, ama çoğu kişi kadını şeytana benzetir, çünkü o kadar entrikayı ancak kadın zekâsı planlayabilir. Noir sinemada sıkça karşılaşılan femme-fatale (ölümcül kadın) karakteri de bu fobik durumun bir getirisidir.

Gazeteci Jack Holland konuyu biraz daha ileriye taşıyarak kadına olan nefretin (mizojini) dünyanın en uzun soluklu önyargısı olduğunu, ayrıca bu durumun ırkçılık vb. toplumsal eşitsizliklere benzer ölçüde istilacı,

kalıcı, kötücül ve çok yönlü bir haksızlık, bir sağduyu eksikliği olduğunu savunur (Holland, 2019: 277). Nevrozu (acı çekme) içkinlik ve aşkınlık olmak üzere iki farklı boyutta analiz eden psikolog Rollo May'e göre acının ve kötülüğün mevcudiyeti, süregelen her şeye dair bir kuşku, bir tehdit teşkil eder ve bu varlığın yaşamdan soyutlanarak etrafa bulaşmasının önlenmesi, saf dışı edilmesi elzemdir (May, 2001: 8). May tabii ki bunu psikolojik zorluklarla başa çıkabilmek için söylemiştir, ama en tehlikeli kitlesel silah potansiyeli taşıyan insan zihninde bu önerme de diğer birçok düşünce gibi göreceli ve tartışmaya açıktır. Çünkü maalesef ki insan fitrat üzere, ezmeye de ezilmeye de teşnedir.

Yönetmenin ilk uzun metrajlı filmi olma özelliğini taşıyan yapımda, femme-fatale karakterimiz vampir bir kızdır. Eril merkezli, tutucu oryantalist yaşantıya ve alt metinlerine dair toplumsal gerçekçi açıdan eleştirel bir bakış sunan film, metodolojik olarak groteske varan fantastik öğelere başvurur. Nereden geldiği ve nasıl vampir olduğu bilinmeyen başkarakter, evindeyken (güvendedeyken) duvarda fanı olduğu sanatçıların posterleri olan, müzik dinleyip dans eden sıradan bir genç kızdır. Geceleri türbanını üzerine giyerek ortaya çıkar ve insanları gözlemler. Kadınlara ve çocuklara zarar vermez. Onun meselesi kötülük yapan erkeklerdir. Yaratıcının belki de göz ardı ettiği kaotik bir ortamda, şeytanla özdeşleşmiş vampir karakteri üzerinden cinsiyetler arası eşitliği sağlamaya çalışan kız, misandrist (erkek düşmanı) vijilantizm peşindedir. Bu, onun Dextervari ölüm kodu ve mottosudur. Baudrillard bu duruma “İyilik ve kötülük böylesine iç içe geçmiş bir haldeyken, aralarındaki ayrım ortadan kalkmışken, gerçek mutluluktan söz edilebilir mi?” sorusuyla katkıda bulunur (Baudrillard, 2015: 150).

Tam da bu noktada, iyi ve kötü, zalim ve kurban arasındaki ince çizgi göze çarpar. Bu ikililer arasındaki denge unsuru her an değişebilir vaziyettedir. Durumun kendisi tam anlamıyla tekinsizdir. Örnekte filmdeki esas oğlan Arash, temiz yüzlü, iyi huylu ve uyuşturucu bağımlısı babası Hossein'in kahrını çeken cefakâr bir gençtir. Hatta babasının borçları yüzünden, çok sevdiği Amerikan klasik arabasını uyuşturucu satıcısı Saeed'e vermek zorunda kalır. Saeed vampir kız tarafından öldürülünce, daha önce hiç kötülüğe yeltenmemiş olan Arash, arabasını geri almakla kalmaz, tacirin mallarına ve tabancasına da el koyar. Böylelikle içerisinde bir yerlerde hâlâ iyilik muhafaza eden genç, kötülüğün mirasını kaldığı yerden devam ettirmeye başlar. Baudrillard; iyilik ve kötülük çizgisinin diğer tarafına geçildiğinde, farkında olarak veya olmadan kendi mutluluğu üzerinde etkin rol alan kurbanın, artık o aşamadan sonra kurban sayılamayacağını söyler (Baudrillard, 2015: 149).

Vampir kızın ilk kez görüldüğü sahne, vamp kadın Atti ile Saeed'in bahsi geçen arabadaki sahnesidir. Eril iktidarı kabul ettiğini gösteren savunmasız kadına, neden sonra tedirgin olan adam sözlü ve fiilî şiddet uygular. Bu tavrıyla vampir kızın ölüm listesine girmiştir. Saeed'in evine aynı sebepten konuk olan kız, parmağını dişleriyle kopardıktan sonra onu öldürür. Bu yönetmenin güç dengelerini değiştirdiği ve ezber bozduğu sembolik bir andır. Aynı trajik son yine Atti'ye zorbalık yapan Hossein'i de beklemektedir. Bu durum avcı ile avı arasında gidip gelen tekinsiz mücadeleyi andırır. Bu sırada, daha önceye dayanan cinayetler (vampir epey adalet kanı içmiş olmalı) sonucu bir dere yatağı dolusu ceset birikmiştir. Göz ardı edilebilir hayvan ölüsü gibi öylece oraya atılmışlardır. İnsanlar yanlarından sıradan bir durummuş gibi gelip geçerler. Düşünür Alphonso Lingis; ortak herhangi bir şeyleri olmayan, ortaklaşa herhangi bir şey üretmeyen bir topluluğun, hiç olmazsa

ölümde kardeşliği paylaşabileceklerini söyler (Lingis, 1997: 137). Bunca cesedin içinde yalnızca Arash'ın babası Hossein'in cansız bedeni sokağa bırakılır. Gariptir ki civar sakinleri ilk defa bir cinayetle karşılaşmışçasına tedirgindir, bunun sebebi biraz da yaşlı adamın gözlerinde donup kalmış korku ifadesidir. Psikanalist Julia Kristeva korkunun güçleri ve iğrençlik (abject) üzerine yaptığı çözümlemelerde, korkunun bizi çağırdığından ve eninde sonunda yutmayı başardığından bahseder. Ona göre iğrenç; kişinin kendini koruyamadığı bir nesne gibi dışarı atılandır. Örnekten de hareketle abject (ceset); kirlilik veya hastalık değil, kimliği ve sistemi huzursuz eden, sınırlara ve kurallara saygı göstermeyen şeydir (Kristeva, 2014: 16). Belki de tekinsizin ilgi çekiciliği yabancıların huzurumuzu bozabilme ihtimalinde saklıdır.

Fromm sevginin ve şiddetin kaynağına dair; onlarca kişiyi öldürmüş güler yüzlü, tonton bir amcayla komşu olma olasılığından, kuzu postuna bürünmüş kurtlardan bahseder. İnsan, hayvani ve ilkel dürtüleri gereği bu tarz eğilimlerde olabilir, ama en nihayetinde hümanist tarafı ağır basan birey sadizm ve şiddetten rahatsız olur (Fromm, 1990: 14). Kötü şehirde yaşayan Arash, elit şehirde Drakula kostümü ile katıldığı bir partide istemsizce kullandığı uyuşturucu maddenin etkisindeyken sokakta vampir kızla karşılaşır. Bu beklenmedik eşleşme sonucu ikili arasında bir yakınlaşma olur. Kız, içinde insani bir duygu hisseder ve erkeğe zarar vermek istemez, ona sokakların bu saatte oldukça kötü olduğundan bahseder; Arash da zaten kötü sokaklarda yaşadığını söyler. Belki de içgüdüsel olarak taşıdığı mizojiniyi yıkarak kıza korkmamasını, ona zarar vermeyeceğini telkin eder. Hatta ellerinin ölü soğukluğunda olduğunu fark edince vampiri ısıtmak için ona sarılır, kız da çocuğun boynunu ısırarak yerine ona karşılık verir. Kurt-kuzu arasındaki bu gerilim de bir başka tekinsizlik halidir.

Nurdan Gürbilek kayıp şark ve endişe çıkarımında; Doğu'nun cinsiyetinin kudretli erkekten geçtiğini, herhangi bir nedenden kaynaklanan iktidar kaybının ise erkeği fonksiyonsuz bıraktığını vurgular (Gürbilek, 2007: 75). Doğu erkeğine yakıştırılmayan bir dolu şey yapan (uyuşturucu, zina vb.) Hossein'in, kendisine biçilen evin direği rolü gereği, Arash'a yeni tanıştığı kızın kimlerden olduğunu ve ailesine münasip olup olmadığını sorması, bilinçaltına kazınmış geleneksel dayatmaları işaret eder. Cinsiyet üzerinden erki kaybetme endişesi, yine tekinsizin ilgi alanıdır. Amirpour bu konudaki modern duruşunu, Rockabilly'nin erkek egemen afişler ve grafitilerle dolu duvarlar önünde yaptığı estetik dansla sergiler. Ayrıca aşırı konservatif bir toplumda yaşamak başlı başına tekinsiz bir durumdur. Birey baskıcı sistemden dolayı, attığı her adıma ve aldığı her nefese dikkat etmekle yükümlüdür. Böyle bir zorunluluğu yoktur, ama vardır. Atti'nin kendisini takip eden vampir kızdan ürkmesi ve ona inançlı olup olmadığını sorması bu durumun bir göstergesidir.

Filmin aynı zamanda senaristi de olan yönetmen, durumlar ve dualite üzerinden bir anlatı yoluna gider. Kötü şehir ve elit şehir arasındaki tezadı, Arash ve zengin kadın Shaydah üzerinden verir. Arash başlarda Shaydah'ın evinde bahçivandır. Hatta o sıralar bozulan televizyonu tamir etmek için güzel kadının yatak odasına gider; işin uzun süreceğini fark edince ona aynı odada bulunmalarının uygun bulunmayacağını ve odadan çıkması gerektiğini söyler. Aralarında böylesine bir toplumsal mesafe olan ikili, genç adamın uyuşturucu satıcılığına geçmesiyle farklı statülerde karşılaşır (kostüm partisi). Durumlar arası geçişimden kaynaklı tekinsize bir diğer örnek, vampir kızın kendi oluşturduğu "sadece kötülük yapan erkekleri öldürmek" kodundan saptığı, evsiz bir erkeği sırf beslenme amaçlı öldürdüğü sahnedir. İçten içe, etrafını saran karanlığın

tahmin edilemezliğin getirdiği endişeden dolayı rahatsız olan kız, rüyalarında karanlığı aydınlatarak kendisine yaklaşan Arash'ı görür. Dolayısıyla görülüyor ki tekinsiz, her türden kişi ve durumu etkileyen güçlü bir olgudur.

Abraham Maslow, insan olmanın psikolojisi üzerine yaptığı çalışmasında insan zihninin güvenliğe, aidiyete ve özdeşleşime, sevgi bağlarına ve prestije duyduğu gereksinimin altını çizer ve bunu eksiklik güdülenmesi olarak yorumlar (Maslow, 2001: 26). Giddens *Modernite ve Bireysel Kimlik* adlı kitabında, gerçek dünyayı gerçek olarak algılamamanın sentimental bir güvenlik sorunu olduğundan ve kaygının da bireysel güvenlik sistemi içerisinde anlaşılması gerekliliğinden dem vurur (Giddens, 2010: 63). Düşünür Amartya Sen *Kimlik ve Şiddet* adlı çalışmasında; insanlığın odak noktasında kognitif ve vicdani sorumluluğun bulunmasından, akla yatmayan ve dayatılan durumlarda ise ilkel, savaşçı benlikten kaynaklı şiddetin ortaya çıkabileceğinden bahseder. Ona göre kimlik dayatması savaş sanatının bir bileşenidir (Sen, 2006: 13). Filmin genel panoramasına yayılan gerilimli arka plan, altında yatan sosyokültürel ve psikolojik etkenler ışığında; bir garip çiftimiz Arash ile vampir kız, üzerlerindeki ölü toprağını, dahası kasvetli havayı birbirlerine olan konsept dışı sevgi bağı aracılığıyla dağıtırlar. Psikiyatr Alberto Eiguer; evin mahremiyetin ayrıcalıklı mekânı olduğu, bireyin kendisini onarmasına yardımcı olduğu ve bireylerin kendilerini güvende hissetmek, birlikte hareket edip bağlarını güçlendirmek için beraber oturma ihtiyacı duyduğunu vurgular (Eiguer, 2013: 198). Başlarda birbirine iki umarsız el (yabancı, öteki, aynı zamanda da anatomik olan) olan bizim aykırı âşıklar da bu doğrultuda, birbirlerine ev ve mahrem olurlar. Böylece aralarındaki tekinsiz kedi-fare, cellat-mahkûm ilişkisi, yani adaleti sağlama odaklı ölüm ortaklığı sona erer. Huzur yoluna girerler. Gayet adil bir son.

SONUÇ

“Uyuşturucu madde, fuhuş ve şiddet sağlığa ve ahlaka zararlıdır!” kamusalından sonra sadede gelmek isterim. Konu edindiğim filmde; kötü, huzursuz, iyi olmayan yerler bağlamında distopik unsurlar dikkat çeker. Fiktif olarak zamansız olan sinematik sürenin tamamına yayılan grotesk atmosfer, başkahraman çiftin zorlukları sevginin gücüyle aşması sonucunda iyimser bir hâl alır ve anlatının muhtemel devamı (sequel) izleyiciye emanet edilir. Mekânsallık kapsamında birbirine tezat oluşturan şehirler üzerinden aktarılan anlatım, bu gelişme sonucunda bir üçüncü mekâna doğru yol alır. Bu da iyi ve/veya kötü mekânın alternatifi anlamına gelen heterotopyadır. Filmdeki ikili, kurtuluşu beraberlikte ve bulunulan ortamdan uzaklaşmakta bulur. O aşamaya kadar ise bir dolu tekinsiz durum ve kişiyle mücadele etmek durumunda kalırlar. Ölüm getiren konumundaki vampir kız üstlendiği adalet misyonu üzerinden, kimileri tarafından çiçeklere boğulabilir veya karşıt görüşlüler tarafından kör kuyularda boğulabilir. Bu gibi çatışmalar toplumsal cinsiyet meselelerinin doğasında vardır. Önemli olan yabancılaşan ortamda ötekiyle kurulan bağ ve hümanist iletişimidir; aslında hiç ötekileşmemektir.

KAYNAKLAR

- Baudrillard, J. (2015). *Şeytana Satılan Ruh ya da Kötülüğün Egemenliği*. (Çev. Oğuz Adanır). Ankara: Doğu-Batı Yayınları.
- Can, C. (2021). Vijilantizm: Bir Şiddet veya Baskı Türünün Kavramsal Analizi. *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(26), 129-140.
- Eco, U. (2003). *Yorum ve Aşırı Yorum*. (Çev. Kemal Atakay). İstanbul: Can Yayınları.
- Eiguer, A. (2013). *Evin Bilinçdışı*. (Çev. Perge Akgün). İstanbul: Bağlam Yayınları.
- Fromm, E. (1990). *Sevginin ve Şiddetin Kaynağı*. (Çev. Yurdanur Salman ve Nalan İçten). İstanbul: Payel Yayınları.
- Furedi, F. (2001). *Korku Kültürü: Risk Almanın Riskleri*. (Çev. Barış Yıldırım). İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Giddens, A. (2010). *Modernite ve Bireysel Kimlik: Geç Modern Çağda Benlik ve Toplum*. (Çev. Ümit Tatlıcan). İstanbul: Say Yayınları.
- Gürbilek, N. (2007). *Kör Ayna, Kayıp Şark: Edebiyat ve Endişe*. İstanbul: Metis Yayınları.
- Holland, J. (2019). *Mizojini: Dünyanın En Eski Önyargısı: Kadından Nefretin Evrensel Tarihi*. (Çev. Erdoğan Okyay). Ankara: İmge Kitabevi Yayınları.
- Jankelevitch, V. (2012). *Ölümü Düşünmek*. (Çev. Yılmaz Ruhi Demir). İstanbul: Monokl Yayınları.
- Kristeva, J. (2014). *Korkunun Güçleri: İğrençlik Üzerine Denemeler*. (Çev. Nilgün Tatal). İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Kübler-Ross, E. (2010). *Ölüm ve Ölmek Üzerine*. (Çev. Ekin Uşşaklı). Ankara: April Yayıncılık.
- Le Gall, A. (2012). *Anksiyete ve Kaygı*. (Çev. İsmail Yerguz). Ankara: Dost Kitabevi Yayınları.
- Lingis, A. (1997). *Ortak Bir Şeyleri Olmayanların Ortaklığı*. (Çev. Tuncay Birkan). İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Maslow, A. (2001). *İnsan Olmanın Psikolojisi*. (Çev. Okhan Gündüz). İstanbul: Kuraldışı Yayınları.
- May, R. (2001). *Yaratma Cesareti*. (Çev. Alper Oysal). İstanbul: Metis Yayınları.
- Sen, A. (2006). *Kimlik ve Şiddet: Kader Yanılsaması*. (Çev. Ahmet Kardam). İstanbul: Türk Henkel Yayınları.
- Ümer, E. (2018). *Tekinsiz ve Temsil (Romantizmden Postmodernizme Bir İnceleme)*. İstanbul: Pales Yayınları.